

Medlem sagde, at det var dog bevist her, at medens 1 Td. Hartkorn i fri Handel havde kostet 13 800 Kr. i 1921—22, var der her betalt 16 000 Kr. pr. Td. Hartkorn i samme Aar. Ja, i samme Aar, men medens den Statistik, der vedrører Køb af Jord i fri Handel, strækker sig fra April til April, altsaa over hele Finansaaret, er her Tale om Køb, som har fundet Sted, inden Prisfaldet indtraf, og alle de Tønder Hartkorn, der er solgt i fri Handel, er solgt baade i Jylland og paa Øerne, medens der her er Tale om Salg fortrinsvis i Jylland. Hartkorn, naar der er Tale om Ejendomsvurdering, er noget ganske andet. Der er nu talt saa meget om Hartkornspriserne, men til Trods for, at det var det dyreste Aar, det Aar, da vi havde Højkonjunktur paa Ejendomspriserne, men med Udsigt til Nedgang, var Forholdet dog det, at i Gennemsnit var Arealet for de oprettede Brug 7,3 ha og Købesummen for Jorden 8 170 Kr. Hvis jeg dividerer med det Antal ha, der er købt for de 8 170 Kr., ser jeg ikke rettere, end at jeg kommer til en Pris af 1 120 Kr. pr. ha eller ca. 600 Kr. pr. Td. Land. Naar det nu erindres, at det var det dyreste Tidspunkt for Køb af Jord, og at det var Jord, der var antaget til Brug for Oprettelse af saadanne Husmandsbrug, tror jeg alligevel ikke, man kan paastaa, at det skulde være særlig dyrt. Det er kun ved at omregne i Hartkorn, der betyder saa overordentlig lidt netop i de Egne, hvor disse Brug er oprettet, at man kan komme til den meget høje Jordpris. Endnu skal jeg blot sige, at det glæder mig her at kunne meddele, at saa vidt man kan skønne, har der paa Amtstuerne ikke været Vanskeligheder ved at faa ogsaa Renterne for disse Brug, der er oprettet i det allerdyreste Aar, ind i sidste Termin.

Niels Frederiksen: Jeg skal kun gøre den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at det ikke var saa helt ved Siden af, naar jeg sagde, at Vurderingsmændene kom lige saa stille og ansatte Jordværdien til det halve. Naar der oprettes et nyt Brug, bliver det jo omvurderet og sat til en samlet Ejendomsskyld, og deraf udgør Jordværdien saa og saa meget. Det er altsaa ikke Jordværdien paa det Jordstykke, der blev ansat i 1920, der er Tale om, men det er den nylig ansatte Jordværdi, der fastsættes, efter at Udstykningen er foretaget. Mine Betragtninger er derfor fuldkommen rigtige, og jeg skal endnu en Gang understrege, at det er en stærk Kritik, den højtærede Landbrugsminister retter mod de Myndigheder, der har faaet Paabud om

at ansætte Jorden til det, den er værd i Handel og Vandel, naar den umiddelbart derefter ansættes større.

Olufson: Den højtærede Minister mente, at jeg havde talt om de Ejendomssalg, der havde fundet Sted i Finansaaret 1920—21. Hvis den højtærede Landbrugsminister vil læse mine Udtalelser igennem, vilde han se, at de Ejendomssalg, jeg omtalte her, gjaldt for 1921 og sluttede med 1921, medens vi havde Højkonjunkturerne, og da kostede samtlige Ejendomme over 1 Td. Hartkorn, der blev solgt i Danmark, med Jord og Bygninger 13 700 Kr., hvorimod den nøgne Jord til Statshusmandsbrug i samme Tidrum kostede 16 000 Kr. Det er Tal, man ikke kommer udenom. Med Hensyn til de 7,3 ha skal jeg sige, at jeg har noget Kendskab til den Udstykning, der er foregaaet i Henhold til denne Lov, og for de 7,3 ha's Vedkommende svarer Hartkornet omtrent til Boniteten af Jorden. Det er noget af den daarligste Jord, der er udstykket gennem mange Aar. Den højtærede Minister taler stadig, som om vi har rettet en Kritik mod Udstykningsforeningerne. Det har vi ikke. Vi har paaapeget, at Udstykningsforeningerne trods vanskelige Kaar, og trods det, at adskillige af dem har haft Tab, alligevel har givet bedre Jord til en billigere Pris end den private Udstykning, men desuden har Udstykningsforeningerne jo ikke en Gang haft en Fjerdepart af den Udstykning, der er foretaget i 1920 i Henhold til den nævnte Lov. Med Hensyn til, at vi ikke indenfor Udvalget har modtaget de Oplysninger, som er fremkommet i „Statistiske Meddelelser“, skal jeg sige, at disse Meddelelser er dateret 13. April, vi skriver i Dag den 21., og Udvalgets Medlemmer har endnu ikke modtaget dem.

L. Rasmussen: Klokkeren nærmer sig nu stærkt halv to, og jeg forstaaer, at vi skal blive ved, indtil Debatten er sluttet. Det frister jo ikke til mange Bemærkninger, og jeg tvivler ogsaa om, at vi, selv om vi fortsatte nogle Timer endnu, vilde naa til Enighed. Jeg skal derfor kun fremsætte nogle ganske faa Bemærkninger. Jeg skal først udtale min Glæde over, at Finansministeren mener, at der i det Finansaar, vi er inde i, kan være Mulighed for at skaffe Balance. Det er jo kun godt og glædeligt, for det er det, vi alle sammen ønsker, men jeg skal dog minde den højtærede Minister om, at i Efteraaret 1920 erklærede han, at der var al Udsigt til Balance i 1921—22, og i 1921—22 sagde han, at han nærede det allerbedste